

L'ESPURNA

Llegiu cada dia
"Precaucions contra
els atacs aeris"

Segona Epoca. Any I. Núm. 13

Girona, dilluns, 30 de novembre de 1936

DIARI DE LA TARDA

PORTANTVEU DEL P. O. U. M. A LES COMARQUES GIRONINES

Per la República Democràtica, no.
Per la Revolució Socialista, sí.

GUIO

Abnegació i tacanyeria

Ambient gris pel plom de les bales, encès pel foc dels canons, tenyit per la sang dels màrtirs de la Llibertat: Camp de guerra. Un nequit intensíssim sembla bategar en ell: nequit que no és pas experimentat pels braus herois, encara que els acompanya sempre. És una ombra de dolor que preté fer-los llum. Paradoxa? No; aquest cor que batega dolor, aquesta ombra fantasma que acompanya el pas de cada soldat del poble, no pot projectar foscor, perquè és el cor de la mare. De la mare sublim, de la super-dona, que deslligada d'egoismes i saturada de comprensió, fa l'ofrena més heroica a la causa. Aquesta mare excelsa que ha superat l'instint més natural i més humà, i que tots l'admirarem resignada. No ens mostra llàgrimes ni desconsol, però resta dintre d'ella, més viva i més punyent, la flama del seu amor immens. Ha sabut vencer l'impuls de l'instint, però no vencerà pas la força del sentiment. Aquesta dona d'esguard serè i rostre altiu, té el cor masegat pel sofriment. No pot allunyar-se un minut del seu fill. Tracta de penetrar el que succeeix, minut per minut, allà a les trinxeres. — Si pogués protegir-lo contra la bala o contra la metralla!... — Fill, que et contempla ja una mare, gloriósament mort, prou sents el bateg del cor, d'aquesta mare!

Moltes frases s'han escrit enaltint aquesta figura sublim; la més sublim de reraguarda.

I és llàstima que hi hagi qui les ignori i, més encara, qui no les senti. Qui observa amb glacial indiferència el pas d'aquesta dona i qui la rebí amb menyspreu i desconsideració. Qui respongui amb l'egoisme i l'avarícia, a les seves paraules amaraes de bondat i de sacrifici.

No és possible que ningú resti impassible, incommovible, davant l'heroïna del dolor.

És inconcebible una actitud tan poc generosa, tan buida d'esperit humanitari, com la manifestada per aquella comerciant d'aquesta ciutat, que respongué amb mots de negoci a la petició modestíssima que li feia una mare, demanant-li una senzilla capsa on col·locaria certs objectes destinats al fill que té al front.

Que reflexioni aquesta comerciant que exigia un ral de la capsa, si podria comparar-se el sacrifici que feia la mare ofrenant allò que
(Segueix a la plana 2)

Com totes les Revolucions, la nostra acusa dues forces en lluita constant: una força que actua de fre, de dic, de resistència i una altra que empeny, que accelera. La primera es justifica amb tòpics més o menys enlluernadors: «tot per a la guerra», «la Revolució la farem després», «primerament, aixafar el feixisme».

Sense cap mena de dubtes, aquestes consignes persegueixen una finalitat: que les coses restin, sinó exactes, sí molts semblants a la situació anterior al 19 de juliol, i, en últim terme, reduir al mínim els estralls i esvorancs a la societat capitalista. Serien balders quants arguments esgrimíssim per tal de convèncer-la. Tinguem en compte que al Front Antifeixista hi bateguen dues concepcions: la petit-burguesa, encarnada en els homes que fins avui actuaven de mastí al servei de les classes opressores, i la proletària, representada per la C. N. T. i el P. O. U. M., els únics organismes de classe que, per no haver coquetejat mai amb la demagògia esquerrista, tenen dret a fer, a tothora, de fiscals.

Mútuament, les dues concepcions no podran pas mai convèncer-se una a l'altra. Llurs posicions són resultat lògic de la idiosincràsia de les classes socials que representen.

Cal, però, fer els impossibles perquè la classe treballadora no emprengui viaranyes que la desviïn de la ruta que, per imperatiu històric, ha de seguir.

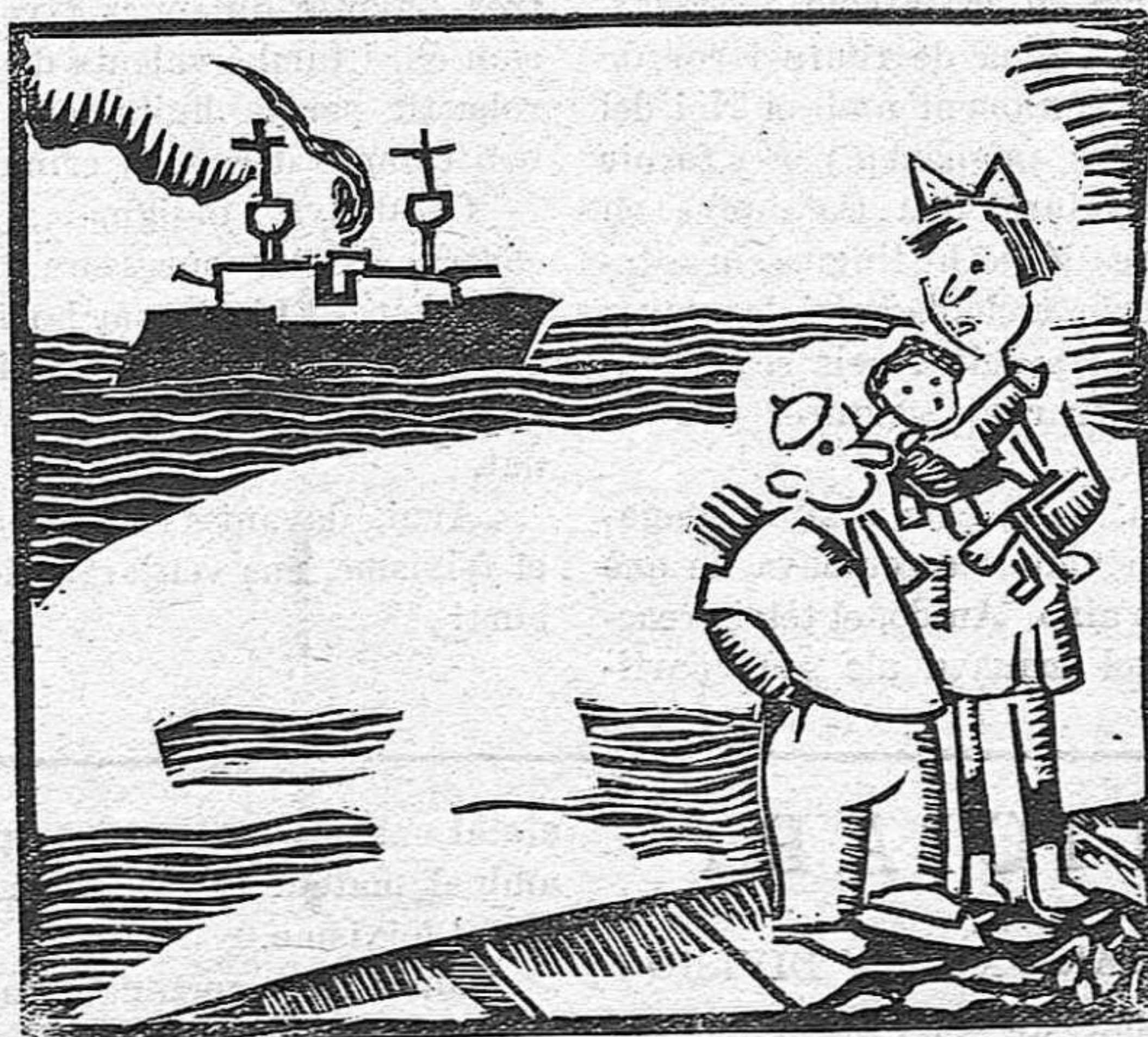
La reraguarda té un deure envers els homes de les trinxeres: preparar-los una societat lliure d'amos, de cacics i de burgesos, on l'única cèdula de ciutadania sigui el treball. Afirmar, a tort i a dret, que lluitem per la República Democràtica és, a la fi, una consigna contrarrevolucionària per tal com és negar als nostres milicians la plena i absoluta Llibertat conquerida amb les armes a la mà. Entossudir-se en fer-nos engolir aquesta consigna té un perill immediat: minvar la fe revolucionària del nostre Exèrcit Popular. Insistim i insistirem sempre: la nostra lluita no és una guerra de burgesia contra burgesia, és una Revolució, on s'enfrenten classes socials, contràries i incompatibles.

Si guanyem, i guanyarem!, no serà pas la bandera tricolor la que onejarà a casa nostra sinó les banderes roja i roginera, expressió fidedigna de la voluntat proletària.

Nosaltres defensarem la U.R.S.S. quan tots els galifardeus menxevics la blasraven i quan el defensar-la no suposava premis ni prebendes.

La defensem avui i la defensarem sempre perquè és l'encarnació de la Revolució Socialista d'Octubre.

PIRATES FEIXISTES

No tinguis por, germaneta. No tiraran pas... En aquest poble no hi ha cap hospital.

ESPURNES Els nostres infants

Endebades fóra perfilar tota la simpatia que ens inspira l'infant.

Al nen, tothom l'estima. Tothom? Tots els que sentim vibrar clares i intenses, les fibres de l'instint i de la sensibilitat, estimem l'infant.

Ell exerceix una atracció vivíssima en nosaltres, perquè és feble, perquè és amable i perquè és bo. No hi ha rostre dur que no es suavitzí davant la rialla franca i espontània del nen.

L'infant és, per altra part, l'esperança del futur. Ell simbolitza la continuïtat de l'espècie.

I per a nosaltres, generació màrtir en la conquesta d'una vida justa, el nen representa la suprema esperança.

El benestar dels fills reclama el sacrifici dels pares.

El benestar de les generacions futures, exigeix el sacrifici de la generació present.

Si lluitem pels nostres fills, es perquè en ells concretem els nostres anhels i les nostres ambicions.

Infant, esperança d'un futur lluminós! Salvem-lo, doncs, de la tragèdia present. Evitem a tota costa que caigui destrogat per la metralla feixista. Que l'espectacle dolorós d'aquells infants madrilenys covardament ultratjats per la ignominia "cristiana", no es repeteixi.

Si s'apropen hores de sang i lluita, vivim-les sols. Apartem de nosaltres els nostres infants.

Demà llegiran pàgines d'heroisme a ells dedicades, i ells escriuran, al seu torn, dedicant-la a nosaltres, la primera pàgina, gloriós i fecunda, de la reivindicació proletària.

Sigui com sigui i costi el que costi, cal apartar la mainada del risc i del perill. Pensem qui recullirà el fruit de la victòria, si els deixem exposats a la nostra sort.

Repetim, costi el que costi, cal protegir-los i garantir llur existència.

Són la projecció del nostre sacrifici en el cor de l'avenir.

Regiment de Cavalleria "Buodiny,,

Organitzant-se el regiment de Cavalleria "Buodiny,, tots els camarades i companys que desitgin al·listar-s'hi ho faran el més prompte possible a la Caserna Lenin.

ELS ACTES DEL P. O. U. M.

Els portadors de la veu de la Revolució Social foren tothora escoltats i aplaudits per una gernació entusiasta.

Mollet de Ter

El dissabte, al vespre, es celebrà a l'església parroquial de Mollet de Ter, un acte organitzat per la Secció Local del P. O. U. M.

Començà l'acte, cantant la Internacional i la Jove Guàrdia.

Inicià els parlaments el president de la Secció Local, que presentà als oradors.

Hi prengueren part els nostres companys Beltran, Coromines i Pius Guiral.

Tots els oradors glossaren les consignes del P. O. U. M.: "la terra és del camperol", "lluitem per la Revolució Socialista", els Sindicats han d'ésser els administradors de les indústries socialitzades; però, no els Administradors del Socialisme", "la guerra i la Revolució són inseparables", etc.

El poble de Mollet, subratllà amb grans aplaudiments la doctrina exposada pels nostres companys.

A Flassà

Ahir, tingué lloc al poble de Flassà, un miting organitzat per la secció del P. O. U. M. d'aquesta localitat.

El local estava ple a vessar.

El president del centre obrí l'acte amb breus paraules de presentació.

Usà de la paraula el company Ferrer Carbonell, qui amb paraules enèrgiques descriví les malvestats del feixisme. Féu un elogi dels mestres que, arrencats a les fileres de la Federació de Treballadors de l'Ensenyança, es batien heroicament contra el feixisme en tots els fronts de la Península. Acabà exaltant la lluita sublim del poble espanyol en defensa de la Llibertat i de la Revolució. Parlà seguida-

ment el company Lluís Coromines, delegat polític del P. O. U. M. a la Caserna Lenin de Girona. Amb argumentació tallant, demostrà la impotència de la burgesia per a resoldre els problemes de la classe treballadora, i digué que el proletariat amb les armes a la mà, ha resolt una multitud de problemes fonamentals i candents, amb l'espai d'unes poques setmanes. Seguidament féu ús de la paraula el company Pius Guiral, conseller d'Economia al municipi de Girona. Esbossà la gran obra que ha d'anar realitzant la Revolució en ordre a l'Economia dels municipis, i amb gran encert demostrà la necessitat de portar avant la Revolució. Tot seguit parlà el company Gayolà, Fiscal del Tribunal Popular de Girona. Realitzà una ressenya breu retrospectiva del P. O. U. M., a l'efecte d'exposar la conducta del nostre partit abans del 19 de juliol, en els mateixos acontèiments del 19 de juliol, i després d'aquesta data històrica.

Acabà l'acte amb el cant de la Internacional per part dels assistents. El públic, nombrosíssim subratllà amb fervorosos aplaudiments, la veu dels nostres militants.

A Cervià de Ter

Al poble de Cervià de Ter es celebrà en el dia d'ahir, diumenge, un miting organitzat pel P. O. U. M. d'aquesta localitat.

L'ample local presentava un magnífic aspecte.

Obrí l'acte el president de la localitat, un membre de les ardides joventuts.

Seguidament parlà el company Ferrer Carbonell. El nostre company llançà una diatriba contra els mestres apolítics i manifestà que actualment els treballadors de

l'ensenyança lluiten contra el feixisme en tots els fronts de la Península. Digué que a Madrid s'ha format una columna de tres mil intel·lectuals, entre mestres i professors, que amb gran heroisme combaten al front del Centre.

Tot seguit parlà el company Lluís Coromines, qui realitzà una crítica terrible contra els emboscats i els indiferents. Ningú pot desentendre's d'aquesta magne creada per la Pau, per Pa, i per la Llibertat.

Usà de la paraula el company Pius Guiral, qui exposà la necessitat de realitzar la Revolució a la reraguarda. Féu un estudi de les necessitats de l'economia municipal i exaltà el poble a complir amb el seu deure.

Seguidament feu ús de la paraula el company Miquel Gayolà. Demostrà la necessitat de netejar la reraguarda d'emboscats i feixistes. Explicà l'actuació del P. O. U. M. i exposà les consignes del nostre partit.

Tots els oradors foren càlidament ovacionats. Es cantà la Internacional, mentre el públic desfilava sadollat d'emoció.

Coloma de Farners

Ahir, a les tres de la tarda es celebrà el miting d'inauguració de la nostra Secció a Coloma de Farners.

Pels carrers de la vila, desfilaren les Joventuts, Secció Femenina i Pioners de Girona.

L'estatge social, «Casal del Poble», estava completament atapeït per una gran concurrència.

Obrí l'acte el president del «Casal», company Mujal. Parlaren Mujal Roig, Pallac, Martí, Quer i Nin.

El Conseller de Justícia féu una exposició detallada del programa del nostre partit. Afirmà que la classe treballadora sap prou bé qui són els veritables revolucionaris de sempre i que, en enquadrar-se als rengles del P.O.U.M., ho feien impulsades per la garantia i la solvència que el nostre partit representava.

Combaté la posició menxevic dels que s'entossudeixen a conservar les coses tal i com estaven abans del 19 de juliol, sense tenir en compte que milers de vides proletàries segades per la metralla feixista exigeixen una poda tan acurada que de les velles institucions no en restarà ni un botó per mostra.

Les classes treballadores no vessen la sang en nom de la Democràcia republicana sinó per tal de conquerir una societat sense classes, lliure dels amos, dels cacics, dels financers i dels bisbes. Parlant de la terra, insistí en la consigna del P.O.U.M.: la terra és del camperol. Féu llargues consideracions a l'entorn de la nostra posició revolucionària.

Digué que el P.O.U.M. conqueriria una creixença lenta; però, segura. Guanyava els seus militants a pols i per la convicció. «Desconfieu de la temperatura revolucionària dels organismes polítics que, a l'escalf d'una eufòria momentània, assoleixen proporcions gegantesques. Són forces d'al·livi, que se'n van amb la mateixa facilitat que han vingut.»

Acabà fent un cant entusiasta a l'Aliança Obrera Revolucionària.

Grans aplaudiments acolliren les darreres paraules del nostre Conseller de Justícia, interromput per fortes ovacions al llarg del seu parlament.

L'acte finí amb visques al P.O.U.M., a la Joventut Comunista Ibèrica i a la Revolució Socialista.

UN CRIM QUE DEMANA VENJANÇA

Avui es compleixen 16 anys de l'assassinat de Francesc Llairet

Setze anys enrera, un 30 de novembre, gris i rúfol, caigué als carrers de Barcelona el gran tribú de la nostra Catalunya, Francesc Llairet. Caigué, ferit de mort, per les bales homicides, bales si no dirigides, pagades per Martínez Anido i Arlequí, els criminals que endogalaven el treball i feien la vida impossible als lliurepensadors.

Llairet, home de cos afeblit i esguerrat, però d'una ànima de roure i cor de gran lluitador, juntament amb el Noi del Sucre i Companys, pugnaven per a fornir una Catalunya lliure, una Catalunya on el jou i la repressió no hi tinguessin estada. Era un ferm treballador i les seves idees, posades en pràctica pels seus companys feien esperar un venturós dia del demà.

La metralla, però, com sempre, pagada per mans criminals es cuidava de què no s'aconseguís això. Anido, el tètric reaccionari espanyol manava als seus parti-

daris, criminals com ell, que seguessin la vida de Llairet i l'home que, davant el Congrés dels Diputats, l'havia de desemascarar queia al carrer de Balmes...

Han passat setze anys. Ens trobem davant de centenars de Martínez Anido que, a l'igual que en aquell temps volen endogalar-nos a les cadenes del feixisme. No compten, però, que també hi han altres Llairets dinàmics i valents d'esperit com ell, i també valents de cos, de pit enrobustit per la lluita, que sabran donar bon compte dels seus criminals actes.

Catalunya, indignada, s'ha redreçat contra aquests opressors i lluita per la Llibertat i l'Ideal com ho feia Llairet en temps de l'odiosa Monarquia.

Ell caigué; fa setze anys fou assassinat.

Avui, davant el seu record, aixafant el feixisme, ens venjarem dels seus assassins!

Maurry.

dia 30 del corrent, a les nou de la vetlla al local social del P. O. U. M.

ORDRE DEL DIA:

Renovament de Comitè.

Qüestió Militar.

Organització.

Assumptes generals.

Comitè Local de la J. C. I.

CONSELLERIA DE PROPAGANDA

Organitzat per les Conselleries de Propaganda i Cultura i amb la Col·laboració del Comitè d'Espectacles Públics, el proper dimecres dia 2 de desembre, tindrà lloc un festival infantil al Teatre Albéniz i al Coliseu Imperial, a dos quarts de quatre de la tarda, projectant-se els següents films:

«El lechero»

«Una noche tranquila»

«La estropeada vida de «Oliverio VIII»

Dibuixos

«Popeye, el mariner»

«Walt Disney» (en color)

Walt Disney» (en negre)

Les pel·lícules han estat cedides pel Comissariat de Propaganda de la Generalitat, i els dibuixos pel Comitè d'Espectacles Públics d'aquesta ciutat.

Aquest festival, ultra les seves finalitats culturals, servirà per a facilitar unes hores de distracció i de joia als nostres infants, tan abandonats en aquest ordre de coses i per als quals les Conselleries de Cultura i Propaganda treballaran intensament per tal de facilitar-los l'ambient i la diversió a què tenen dret com a fills del poble productor.

GUIÓ (ve de la pàgina 1)

estima més que ella mateixa. I que pensí que no són pas els donatius que fan públics la premsa i la ràdio, els que mereixen l'agraïment de les víctimes i el de tots els antifeixistes. Són els actes espontanis, ignorats gairebé sempre pel públic, els més eloqüents; els que realment us retraten.

Jo veig la mare velleja esperant una resposta amable, àdhuc unes paraules de consol i de coratge. Quina desillusió la seva en trobar-se davant un marbre, atent sols a l'interès del negoci. La veig sortir vacillant i tremolosa: no senten com ella, no comparteixen el seu desinterès ni el seu sacrifici. Són només negociants, que per ella significa egoistes i despietats.

Es dolorós, repetim, que no es tingui un xic de consideració a aquestes mares. Si compremem que sofreixen, respectem llur dolor oferint-los la nostra ajuda desinteressada.

Si els manca l'escalf del fill, que no els manqui, almenys, l'escalf del poble.

GRACIETA

NOTICIARI

MÉS VOLUNTARIS A LA 1.ª DIVISIO

Ahir diumenge van marxar de la nostra ciutat en direcció a Barcelona, bon nombre de voluntaris, de les comarques gironines.

Avui, dilluns, també s'han concentrat a les 5 de la tarda als baixos de Casa la

ciutat uns quatre cents companys nostres, amb el mateix ideal, això és, anar a vèncer el feixisme.

Salut i força sort, camarades!

Tenen l'obligació, tots els militants de la J. C. I. d'assistir a la reunió general extraordinària, que se celebrarà avui dilluns

Obrer, ets ja milicià de la 1.ª Divisió de l'Exèrcit voluntari?

L'avanç victoriós de les nostres forces sobre Burgos Els rebels abandonen el poble de Villarreal

Alvarez del Vayo s'ha reunit amb la Junta de Defensa a Madrid.

A Màlaga les nostres tropes fan recular a l'enemic.

BARCELONA

Comunicat de Díaz Sandino

Barcelona. — Ha estat facilitat aquesta tarda a les dues per l'oficina d'informació de la Generalitat de Catalunya el comunicat de l'Honorable Conseller de Defensa Coronel Díaz Sandino.

Sector Osca: S'ha causat a l'enemic nombroses baixes destruint amb foc de morter dos parapets on s'hi trobaven aplegats alguns feixistes.

Sector Bujaralos: Forta pressió per part nostra en aquest sector, no deixant avançar a l'enemic.

A Lécera hi ha hagut fort troteig sobre l'enemic impedit-li recollir un cotxe que abandonaren fa alguns dies en la seva fugida.

Sector Casp: Les nostres tropes segueixen fortificant les posicions i fent reconeixements.

A Azaila s'han passat a les nostres files alguns fugitius que durant vuit dies han correut per les muntanyes fugint de la pressió feixista.

Sector Alcañiz: Sense novetat.

Visites al President Companys

Barcelona. — Aquest matí s'han interessat per la salut del nostre President Companys, francament millorat, algunes personalitats entre elles, el senyor Joan Rebull, director-cap del taller escola de Pintura; el senyor Lloret, l'Alcalde Callís, el secretari de la Comissió de Junta del Port, e lciutadà Carreres i Valls, d'Amèrica.

També s'han rebut cartes i telegrams.

Els cotxes sense matrícula no podran circular

Barcelona. — Tots els cotxes, camions i qualsevol vehicle de tracció mecànica no podrà circular si no van ben matriculats amb matrícula veritable.

A tots els inútils del 1932 al 1935

Barcelona. — Avui de 4 a 6 de la tarda s'han de presentar a l'Hospital de Catalunya tots els soldats declarats inútils que siguin dels reemplaços del 1932 al 35 per a ésser examinats. Car de no complir aquesta ordre seran declarats útils i sancionats.

Conferència del rector de la Universitat Pere Bosch Gimpera

Barcelona. — Avui a les 8 del vespre el ciutadà Comissari de la Universitat de Barcelona, Pere Bosch Gimpera, donarà una conferència, explicant les seves gestions portades a cap darrerament a Londres.

Madrid

Les forces lleials, encara que lentament, segueixen el seu avanç

Madrid. — La jornada d'ahir ha estat de major tranquil·litat que els dies anteriors al front de Madrid. Féu un dia de sol esplèndid, que eixugà ràpidament els carrers de la ciutat.

A primera hora se sentiren canonades i algunes explosions d'obusos que havien caigut damunt de cases de les barriades extremes. Però durant el matí s'ha observat menys activitat que els dies anteriors.

A primera hora de la tarda més de vint avions lleials creuaren el cel de Madrid i la població ha pogut admirar una vegada més la velocitat vertiginosa d'aquests aparells i llur línia magnífica. Els primers moments hom observà en el públic un moviment de temor que desaparegué així que es donà compte que eren les esquadretes lleials que realitzaven serveis encomanats per l'alt comandament.

Les referències que tenim dels fronts fins a primeres hores de la tarda són completament satisfactòries.

La situació militar als fronts madrilenys no ha canviat gaire les darreres vint-i-quatre hores.

Durant la nit, fora d'una temptativa enemiga a la carretera d'Extremadura, que fracassà davant la resistència de les nostres forces, només lleugers paqueigs i lluita d'artilleria als diferents sectors del front.

La importància de les operacions és actualment a la reraguarda enemiga. Per una banda, les forces lleials pressionen les posicions enemigues de Talavera, i per altra ataquen enèrgicament Navalcarnero.

També es fa notar que l'enemic, davant d'aquests atacs a la seva reraguarda, s'ha de veure precisat a treure forces de les que hi ha sobre Madrid, als indrets pròxims on és atacat, i que es veu en la impossibilitat de rebre reforços degut a què en totes les províncies l'exèrcit lleial el fa objecte d'una ofensiva enèrgica i li ocasiona gran nombre de baixes.

La matinada darrera, al quilòmetre 32 de la carretera de Bobadilla, una concentració facciosa es dividí en dues columnes: una es dirigí a Humera i l'altra a Pozuelo. Aquestes columnes iniciaren un atac molt fort, prenent obrir forat en els nostres rengles; però l'intent fracassà i l'enemic fou obligat a retirar-se davant la resistència i l'empenta de les nostres milícies, no sense haver deixat nombroses baixes.

Una altra concentració enemiga, al Pont d'Extremadura, abans de la Princesa, fou castigada durament per les nostres forces.

A la carretera d'Extremadura, les nostres tropes ocuparen llocs estratègics de gran importància, des dels quals han estat bombardejats intensament els fronts enemics.

Darrerament l'enemic trameté reforços per a protegir l'emplaçament de metralladores que havien de trotejar les línies lleials. Tampoc no aconseguí el seu propòsit. Les nostres milícies feren gran nombre de baixes i obligaren a l'enemic a replegar-se. A partir d'aquell moment en aquell sector només hi hagué una lleugera lluita de canó.

Al sector de la Ciutat Universitària no hi ha hagut novetat. Durant la nit els nostres canons apagaren el foc de les bateries rebels. Al matí, uns intents d'avanç de l'enemic foren continguts eficaçment, i tot restà reduït a escaramusses sense importància.

Hom ha tingut confidències que l'enemic preparava, per a darrera hora de la tarda, un atac decidit per la Moncloa cap a Rosales. L'alt comandament, previnent ja contra qualsevol contingència, ordenà, malgrat tot, reforçar aquell sector amb elements foguejats que estaven de recanvi a la reraguarda, amb l'objecte de no treure contingents dels altres fronts.

Cinc poblacions ocupades a Guadalajara

Madrid. — Hom dona una gran importància a l'avanç aconseguït per les nostres forces al sector de Guadalajara, on foren ocupats cinc poblacions per les tropes republicanes.

Es tracta de posicions molt avantatjoses per a les nostres línies, perquè es troben compreses entre Sigüenza i Buitrago i hauran de servir d'excel·lent punt d'ajut per a futurs avanços.

Al sector sud de Madrid insisteix l'atac rebel, el qual és rebutjat

Madrid. — A la Ciutat Universitària l'onzena Brigada Internacional, després de resistir hores l'intensíssim foc d'una bateria del 10⁵, aconseguí de desmuntar-la i ocupà després diverses cases on els facciosos s'havien fet forts.

Al sector sud hi ha relativa tranquil·litat. Els nostres morters i metralladores feren un foc intensíssim contra l'enemic. Diversos batallons de moros i legionaris foren llançats contra les nostres línies. Les nostres forces resistiren heroïcament i només s'hagué de fer alguna rectificació poc important. L'enemic ha persistit durant aquesta tarda en el seu propòsit de batalla als rengles lleials pel sector esmentat. L'admirable resistència de les milícies impedi que avancés ni un sol pas.

COMUNICAT OFICIAL DE GUERRA

Al sector del Centre la tranquil·litat ha estat la característica del dia. Al sector del Tajo les nostres tropes enforteixen les posicions darrerament conquistades. Al sector d'Aranjuez s'han presentat a les nostres files quatre soldats amb llur armament, escapats dels rengles feixistes. L'aspecte d'aquests quatre minyons és lamentable. A les cares se'ls veu imprès el de falliment i la fam. Han dit que la desmoralització entre els facciosos cada dia és més gran, i que els caps han de recórrer a mesures de terror per mantenir la disciplina.

Al sector de Manzanares, a les darreres hores de la tarda, els facciosos han intentat d'a-

tacar, per bé que no ha passat d'intent, gràcies al braó de les nostres milícies. L'artilleria republicana amb el seu foc ha impossibilitat que aquells fixessin les posicions a reraguarda. Un tanc capturat als facciosos ha estat remolcat als nostres rengles.

COMUNICAT DE MARINA I AIRE

València. — Comunicat de Marina i Aire a les vuit del vespre:

Els nostres aparells de caça han prestat freqüents serveis de vigilància sobre Madrid durant la jornada d'avui, sense trobar enemic a l'aire. Al nord d'Espanya el mal temps ha impossibilitat els serveis d'aviació.

L'avanç sobre Burgos

Madrid (3 tarda). — Les milícies de Santander han emprès una brillant ofensiva sobre la província de Burgos. Han arribat a traspassar els límits de la regió.

Ahir es lluità amb intensitat a Salocillo, punt difícil, però que aquest matí hem conseguit abatre, causant fortes pèrdues a l'enemic.

L'alt comandament diu que podrem trobar-nos als environs de Burgos pròximament.

S'observa poca activitat a l'enemic

Madrid (4 tarda). — Aquest matí s'ha combatut al sector de la Moncloa amb foc de canó.

A la Casa de Campo no hi ha hagut res de nou aquest matí. S'ha fet foc per part de la nostra artilleria sobre concentracions enemigues.

S'observa poca activitat al camp enemic. Només a la carretera d'Extremadura hi ha alguns "paqueigs".

L'EMISSORA GIRONINA, ha estat encarregada per la Comissió pro-Infància Obrera, per a la recepció de tota mena de donatius destinats als refugiats a la nostra ciutat

Front d'Aragó

Els nostres morters destrueixen fortificacions rebels al front de Tierz

Barbastre. — La situació al front d'Aragó, especialment al sector Nord, està encalmada. Avui hi han hagut alguns combats i petites topades en les línies dels voltants d'Osca, en el transcurs dels quals hom ha pogut constatar que es produïen considerables baixes a l'enemic.

Aquests troteigs foren motivats per l'intent, per part de les forces rebels, de renovar el seu personal i aprovisionar les avançades, la qual cosa impedeixen les nostres milícies.

En aquesta mateixa línia, al sector de Tierz, funcionaren els nostres morters, i aconseguiren destruir unes trinxeres de l'enemic, el qual fou obligat per la metralla a fugir dels seus llocs, que tot seguit passaren a ocupar les nostres forces, per la qual cosa hom rectificà i millorà la nostra línia del front en aquest sector.

COMUNICAT OFICIAL

A la caserna general de Barbastre ens fou facilitat el següent comunicat oficial del tinent coronel Gómez García:

"Les nostres forces del sector d'Osca causaren, en intens troteig, nombroses baixes vistes a l'enemic. Al mateix temps la nostra secció de morters de Tierz ha destruït dos parapets facciosos, i ha causat moltes baixes, als rebels. A la resta del front, sense novetat".

ESTRANGER

Desordres militars a l'Equador

Quito, 29. — S'ha registrat un aldarull en un regiment d'artilleria de la capital, a conseqüència del qual han resultat

tres oficials i diversos soldats i paisans morts.

Després de quatre hores de nodrit troteig s'ha restablert la calma a la capital.

Darrera hora Madrid

Alvarez del Vayo, ministre d'Estat es reuneix amb la Junta de Defensa

Madrid (4 tarda). — S'ha celebrat reunió de Junta de Defensa a la que hi ha assistit el senyor Alvarez del Vayo, ministre d'Estat.

Aquest ha elogiat en tot moment la tasca que porta a cap la Junta de Defensa i les tropes que defensen Madrid contra els atacs feixistes.

La Junta de Defensa ha agraït l'elogi d'Alvarez del Vayo i ha expressat l'opinió de que la situació és favorable a les nostres tropes, ja que l'enemic ultra no poder avançar és destruït cada dia més.

A l'acomiar-se Alvarez del Vayo per a marxar a València el president de la Junta de Defensa, general Miaja, li ha fet lliurament d'un document que ha d'entregar al cap del Govern Largo Caballero.

Aquest document desmenteix els "bulos" que sobre la pretesa autoritat de la Junta i del Govern corren.

Acaba dient que la Junta de Defensa expressa el seu profund respecte pel Govern de la República.

Adhesions de Bilbao

Madrid (4 tarda). — La Junta de Defensa ha rebut un gran nombre d'adhesions de tots els Sindicats de Bilbao.

De la resta d'Espanya

L'enemic cau a la trampa a Màlaga

Màlaga (4 tarde). — S'ha lliurat aquest matí un combat formidable que ha estat favorable a les nostres forces. L'enemic ha volgut atacar fora de les seves posicions. Les nostres milícies l'han deixat avançar i quan han estat a pocs metres de nosaltres se l'ha rebut amb una descàrrega tancada i amb foc intens de metralladora.

Davant aquest impetuós contraatac l'enemic ha hagut de replegar-se a les seves posicions deixant sobre el camp bon nombre de víctimes.

Tranquil·litat als fronts de Bilbao

Bilbao (4 tarda). — Avui als sectors de Guipúscoa i Alava hi ha hagut tranquil·litat registrant-se alguns "paqueigs".

Els rebels han hagut d'abandonar a mig matí el poble de Villarreal.

L'ESPURNA és l'òrgan de major difusió de les nostres comarques. Llegiu-lo i subscriuiu-vos-hi!!

Fareu tasca revolucionària!!

Els assassins convertits en Poder s'abracen

El feixisme internacional es conjura per barrar el pas a les idees redemptores. Alemanya i el Japó structuren la *santa* aliança contra la Justícia, contra el Dret i contra la Llibertat. Abraçada dels vampirs de sang generosa, la sang dels explotats, la sang dels esclaus del taller, de la fàbrica i de la gleba.

Els fabricants de canons estrenyen les argolles, encerclen les corrents d'emancipació, s'apresten a la defensa dels privilegis llurs.

No fan més que perpetuar la lluita eterna. És la Història que es repeteix. El ciutadà lliure de la Grècia antiga, contra l'esclau. El patrici romà, contra el plebeu. El senyor feudal, contra el serf. L'amo, contra el criat. El *senyor*, contra el masover. El burgès, contra el treballador. El feixista contra el proletariat revolucionari, comunista o anarquista.

Fabricants de municions, terratinents, banquers, embaixadors del Vaticà, plutòcrates, tots confabulats per privar als obrers dels mitjans més indispensables de subsistència. Tota l'escòria de la societat capitalista enfront d'un desig de superació, que glaixeix en el cor de totes les individualitats sanes. Tota la brutalitat, els instints desfermats de bèstia humana, col·locats davant d'un món jove, ardit, humà, digne, que malda per obrir-se pas.

L'imperialisme nipó i l'imperialisme germànic en maridatge obert i escandalós damunt l'escenari mundial.

Els cruels del tigre famolenc i acorralat— el capitalisme— enfront la llei renovadora i inexorable de la Naturaleza.

Ben prompte Itàlia els donarà la mà. No és pas que sigui de millor condició el feixisme mussolinista. No. El colós macaroni també formarà part de la creuada. No ha satisfet tota la seva fam en el festí consumat amb la carn noble dels pobles abissinis. El feixisme és un sac sense cul, una espècie de *tragaperras*, en aquesta funció de devorar riqueses i vides. El feixisme és l'avar cruel, fred com una pedra a l'hivern, acaparador insaciable, crapulós insatisfet... Es per això que, seguint la continuïtat en l'ofici, el feixisme vaticanista voldrà ésser rebut en el comareig anticomunista.

No tardarem a veure la fesomia tigrisca del dictador italià en eufòric festeig amb la no menys extranya figura del pintor de parets, el número ú del cretinisme nacional-socialista. No mancarà a la mascarada el llop japonès, prest a fer l'*karakiri* al dictador que primer afuixi.

Als treballadors no els espanten aquestes escenes dels ganduls, dels xerraires embriacs i pedants.

Segur de la seva força, el proletariat universal els espera. La batalla ha començat ja. Els treballadors, forjats al sacrifici i al dolor, estoicament, serenament aguanten el xàfec. Espien el moment de llençar-se a l'escamesa final.

El feixisme morirà. La legió dels explotats passarà per damunt del seu cadàver, que per altra part no mereix cap més respecte que figurar en una pàgina negra de la Història.

Es la Humanitat que vol viure amb el cap ben alt, i no res ni ningú, aconseguirà impedir-ho.

Els pactes de l'imperialisme assassi, els trencarà el proletariat en armes.

PUIGCÚVOL.

Departament del Baix-Rhin (França)

Resum de la Instrucció Ministerial del 25 de novembre de l'any 1931

Recomanacions oficials a la població civil per protegir-se dels atacs aeris

Alerta!

Les senyals d'alerta i fi d'alerta són donats per sirenes, xiulets i campanars.

La senyal d'alerta és un toc continu perllongat a tres minuts. La senyal de fi d'alerta són xiulets breus repetits cada dos minuts.

Els abrigalls són assenyalats mitjançant pancartes, en les quals es farà constar el nombre de persones que poden refugiar-s'hi.

Escolteu les consignes i les ordres dels serveis de protecció.

Sigueu disciplinats.

Escolteu els consells dels metges, de les infermeres i del personal especialitzat.

Quan sentiu la senyal d'alerta, deixeu la vostra feina i tota mena d'operacions.

No passeu pels carrers, ni molt menys fer-hi grupets.

Marxeu del tramvia i dels autos i de tots els carruatges. No intenteu arribar a casa vostra per protegir-vos. El primer abrigall ha d'ésser el vostre.

No correu, no crideu.

No sigueu mirons ni perdeu el temps contemplant de quin color són els avions que s'apropen. Si l'explosió d'una bomba us sorprèn enmig del carrer, tireu-vos al sòl i no us aixequiu fins que tota la metralla hagi caigut. Protegiu-vos sota una volta o darrera un pilastre.

Demostreu disciplina i serenitat.

Doneu exemple a tothora.

Conserveu la calma. No us esvereu.

LA RERAGUARDA

Pagesos, alerta!

De les nostres campanyes pels pobles, n'hem tret la necessitat d'intensificar la propaganda revolucionària arreu de la nostra terra.

Sovint la manca de contacte amb veus aforitzades de la ciutat, produeix la formació d'un ambient tèrbol, curull de falsatats i calúmnies. Aquest ambient minva la fe revolucionària i el tremp combatiu de les multituds camperoles.

Sempre, i a totarreu hi ha elements interessats en la criminal tasca d'infiltrar a les intel·ligències del camp, la flaire del descontent i de la desconfiança amb la nostra magna Revolució. Són individus que, ja sigui per rencors personals, ja per afany de presumir d'una millor informació, ja per desig de surar, s'inventen o tergiversen noves que produeixen efectes desastrosos entre la gent del camp.

Es per a això que considerem imprescindible emprendre una propaganda a fons per les nostres contrades. Els principis, tàctiques i consignes revolucionàries de cada moment és necessari siguin coneguts promptament per la pagesia revolucionària de cada localitat.

La Revolució no pot ésser ni serà boicotejada per elements indesitjables.

Constitueix un deure dels pobles, dels dirigents de les organitzacions i autoritats locals, tractar enèrgicament a aquets ele-

ments sospitosos. Els recomanem una vigilància constant dels enemics de la Revolució i dels descontents o dels simplement indiferents. Es fa del tot necessari emprar un tractament rigorós contra els propal·ladors de mentides, de *bulos*, d'infàmies o de calúmnies. Lligar estretament als professionals de la rebentada.

No és hora, aquesta de permetre crítiques descoratjadores.

La veritat deu ésser manifestada sovintment, encara que no sigui més que per a anul·lar la feina derrotista que realitzen els emboscats, que encara que sembli mentida son abundantíssims.

CAMPEROLS:

Mà ferma contra els indesitjables, els *bulistes*, els emboscats... els feixistes. No vacileu ni un moment. La salut de la Revolució demana medicines radicals. Alerta sempre. Vigileu els que diuen que la Revolució actua amb massa energia. És d'una valor massa gran la carta que juga el proletariat espanyol, per a entretenir-se en consideracions i sentimentalismes. Avui tothom ha d'ésser incondicional de la Revolució. D'indiferents no pot haver-ni ja aquestes altures.

Camperols:

Vigilància i energia.

PLANELLA

Llegiu i propagueu

L'ESPURNA.

UNIÓN OBRERA

Contra las falsas consignas

Son tan viejas como la Historia las luchas cruentas entre explotadores y explotados.

Cinadon en Grecia y Espartacus en Roma, mártires rebeldes de la causa de los esclavos, fecundan con su ejemplo y con su sangre las legiones inmensas de nuevos rebeldes que se levantan constantemente contra las tiranías de todos los tiempos.

A través del progreso humano se ejerce sin interrupción el despotismo y surgen cada vez con mayor fuerza y número los rebeldes que han de emancipar el Mundo. La tiranía es nuestra y la Humanidad no se resigna a morir. Es su propio instinto que le guía.

No fuera bastante, sin embargo, entregarse en estas horas decisivas, a la sola fuerza del instinto. La lucha difícil y enconada, en que nos tiene empeñados nuestro momento histórico, exige algo más.

El sistema capitalista, último instrumento de explotación, recurre en el esfuerzo supremo de su muerte a las armas criminales del fascio para poder subsistir.

Abandona la máscara que no engañaba nadie de su cacareada democracia y con los signos feroces y guerreros que le son peculiares, asesina, mata, destruye...

¿Cuál es el dique a oponer ante la torrentada salvaje?

Los trabajadores saben perfectamente cuan decisiva es la lucha empeñada. No ca-

be dudar un momento, importa vencer a todo trance, sin escatimar el menor sacrificio; desprenderse de todo lastre, tener una libertad amplia de movimientos y arrojar fuera de sí los inservibles prejuicios.

Algún sector de la clase obrera escucha con demasiada atención los cantos de la sirena democrática. Este es un peligro que hemos de prever.

Son horas de actuación rápida y enérgica, horas de lucha tenaz y decisiva en las que la clase trabajadora se juega su última carta y no hay momento que perder.

Abandonemos de una vez los prejuicios de una democracia ya fracasada para siempre y adoptemos la única posición firme que corresponde a todos los obreros en el momento actual: Unión obrera frente único de clase.

PIO GUIRAL

Dones de Girona

treballeu per a les milícies

Magnífics cartells us recorden a diari aquesta necessitat i aquesta obligació.

Els nostres milicians us demanen jerseis, guants i mitjons. No perdeu, dones, temps, en passejades inútils, i dediqueu-los algunes hores del dia.

Els tallers populars instal·lats a la Normal us ofereixen llana per a confeccionar aquestes prenes d'abric. Passeu a recollir-la, d'onze a una del matí, tots els dies.

Us esperem aviat.

Comissió femenina al servei de les milícies.